

(ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Θ. ΘΕΟΣ/ΝΙΚΕΑΣ
(ΚΕΦ. Β' 15)

Αριθ. φδλ. 505-506

Τιμή Φύλλου Αρχ. 2

Έτος ΚΑ'.

Τηλ. 628.280

15 Νοεμβρίου 1966 (Π.Ο.Η)

Γραφεία Κάνιγγος 32— Αθήναι Τ. 147

Η ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΨΩΝ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ ΑΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

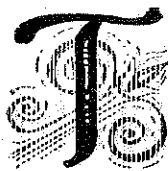
Ἡ ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

ΘΕΜΑΤΑ

- 1) Ἀπολογισμός τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ τομέως.
- 2) Διάφοροι ἀνακοινώσεις.
- 3) Ἀντιμετώπισις τοῦ Παλαιοημερολογητικοῦ θέματος ὡς ἐνιαίου.
- 4) Ἀναδιοργάνωσις τῶν δυνάμεων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος.

ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπὸς τῆς Συνάξεως εἶναι ἡ ἐνημέρωσις τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ Ἀγῶνος, ἡ σφυρηλάτησις ἰσχυρῶν δεσμῶν ἀγάπης, ὁ τονισμὸς τοῦ πνεύματος τῆς πειθαρχίας, ἡ κατοχύρωσις τῆς ἐνότητος καὶ ἡ ἐν γένει προαγωγή τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, μέχρις ὁριστικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ὁρθοδοξίας.

ἩΝ 21ην Ὀκτωβρίου — 3 Νοεμβρίου—ε. ἔ. κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος συνήλθον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Καρελά, εἰς ἑκτακτον Κληρικολαϊκὴν Σύναξιν, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τὴν γενομένην Παράκλησιν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὑπὲρ ἀναρρώσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Μαγνησίας κ.κ. Χρυσοστόμου, ὁ Πρόεδρος τῆς Συνάξεως Ἀρχὸς κ.κ. Αὐθέντιος, ἐκήρυξεν τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτακτου ταύτης Κληρικολαϊκῆς Συνάξεως. Εἰσερχόμενος δὲ εἰς τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, εἶπεν τὰ κάτωθι :

Πατέρες καὶ ἀδελφοί, ὡς εὖ παρέστητε.

Ἡ χαρὰ μας εἶναι μεγάλη, διότι μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία σήμερον νὰ συναντηθῶμεν ἐπὶ τὸ αὐτό, Κλήρος καὶ λαὸς ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος.

Μὲ φόβον Θεοῦ καὶ χωρὶς πάθος θὰ ἐκθέσω

Θὰ ἀκούσωμεν ἐν συνεχείᾳ καὶ τὰς ὑμετέρας ἀπόψεις, ὥστε ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἐξαγάγωμεν συμπεράσματα ἐπωφελεῖ.

Ἱστορικὴν θεωρῶ τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα, εἰς ἣν μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀνασυντάξωμεν τὰς δυνάμεις ἡμῶν διὰ τὴν προαγωγὴν αὐτοῦ. Λυπούμεθα, διότι δὲν εὗρισκε-

Ὁμιλεῖ
ὁ ἁγ. Πρόεδρος

μεν τὰ καθ' ἡμᾶς ἐνώπιόν σας καὶ θὰ ὑποδείξωμεν ριζικὰς λύσεις διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

ται παρὼν καὶ ὁ ἀγαπητὸς μας καὶ σεβαστὸς Ἱεράρχης κ.κ. Χρυσόστομος, κληήρης ὢν, καὶ διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ προσευχώμεθα, ὅπως τὸν θερα-

πεύση ὁ Κύριος, ἵνα συνεχίσῃ καὶ πάλιν τοὺς ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνας του.

Εἶναι γεγονός, ὅτι πολλάκις εἰς τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα ἐσκέφθημεν νὰ συγκαλέσωμεν τοιαύτην Κληρικολαϊκὴν Σύναξιν, ἀλλ' ἐματαιοῦτο αὕτη ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα ἐμπόδια. Ἦδη παραμερίζοντες τὰ πάντα ἐγκαινιάζομεν μίαν νέαν ἀποφασιστικὴν γραμμὴν, νὰ συγκαλῶμεν, ὅπως ἐφέτος οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, ἅπαξ τοῦ ἔτους κατ' Ὀκτώβριον μῆνα, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἐνοριῶν, Κοινοτήτων καὶ Παραρτημάτων ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἵνα ἐνημερώνωμεν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ ἀγῶνος καὶ ἀνταλλάσσωμεν μετ' αὐτῶν σκέψεις ἐπωφελεῖς. Αἱ κοιναὶ αὗται συσκέψεις, πιστεύω, ὅτι μεγάλως θὰ ὠφελήσουν, διότι θὰ διαλύουν ὡς ἱστὸν ἀράχνης πολλὰς παρεξηγήσεις, αἵτινες ἀναφύονται ἀπὸ κακοβούλους ἢ ἐσφαλμέναις εἰσηγήσεις τρίτων. Θὰ σφυρηλατήσουν δὲ τὸν σύνδεσμον τῆς μετὰ ἡμῶν ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς πειθαρχίας τῶν πάντων εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον τοῦ ἀγῶνος. Ὅφειλω νὰ τονίσω, ὅτι ἡ ἰδιοτέλεια πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ἂν θέλωμεν ὡς σύνολον νὰ προαχθῶμεν καὶ νὰ τιμηθῇ δεόντως ὁ ἀγὼν.

Οὕτω θὰ ἐμφανισθῶμεν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Κοινωνίας, ὅτι ἀγωνιζόμεθα ὄχι διὰ ταπεινὰς ἀτομικὰς ἐπιδιώξεις καὶ προβολήν, ἀλλὰ διὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Οὕτω σκεπτόμενοι καὶ ἐνεργοῦντες θὰ μᾶς δοθῇ ἡ δυνατότης, διὰ τῆς δημιουργίας πολλῶν ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας προυγραμμάτισαμεν καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ ἐκθέσωμεν, νὰ ὑψωθῶμεν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ ἔχωμεν πολλὰ ἠθικὰ ὀφέλη.

Τὸ σύνθημά μας λοιπὸν εἶναι: ὁ Ἱερὸς ἀγὼν καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον ὑπεράνω τῶν ἀτομικῶν ἐπιδιώξεων.

Παράλειψις θὰ θεωρηθῇ, ἐὰν δὲν ὁμολογήσω, ὅτι ἀπὸ τῆς χειροτονίας τῶν Ἀρχιερέων ἡμῶν καὶ ἐντεῦθεν ὁ Ἱερὸς ἡμῶν ἀγὼν ἐσημείωσε σημαντικὰς προόδους εἰς ὅλους γενικῶς τοὺς τομεῖς. Καὶ ἐξηγοῦμαι.

Διὰ τῆς χειροτονίας νέων Ἱερέων (40 μέχρι στιγμῆς) συνεπληρώθησαν τὰ περισσότερα κενὰ τῶν ἀπομεμακρυσμένων παραρτημάτων καὶ ἐξυτηρετοῦνται οἱ χριστιανοὶ μας καλῶς.

Αἱ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, διὰ πρῶτην φοράν, περιοδεῖται, καὶ ἐπισκέψεις τῶν Ἀρχιερέων ἀνεπτέρωσαν τὸ φρόνημα τῶν πιστῶν καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν προσέλευσιν πολλῶν εἰς τὸν Ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν.

Ἀποτέλεσμα τῆς ὑψηλῆς στάθμης τοῦ ἡμετέρου ἀγῶνος εἶναι καὶ τὸ ὅτι ἐσχάτως, μετὰ τὴν παραπενομένην διαμάχην Κράτους καὶ Κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἀπεσπάσαμεν, μετὰ τὴν στάσιν μας, τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν τῶν Ἑλλήνων.

Αἱ δωρεὰ ἰδιωτικῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων ἀκινήτων

ἀτινα ἐκτενῶς θὰ ἐκθέσωμεν εἶναι τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τῶν πιστῶν πρὸς τὴν Ἡγεσίαν. Ταῦτα συντόμως θὰ ἀξιοποιήσωμεν, μετὰ τὴν ἡθικὴν καὶ ὕλικήν συμπαράστασιν σας βεβαίως, καὶ ἐλπίζομεν, μετὰ τὸν γοργὸν αὐτὸν ρυθμὸν ὅστις παρατηρεῖται, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν συνεργατῶν μας, νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν, κατ' ἔτος, ὅτε θὰ σᾶς καλῶμεν νὰ παρουσιάζωμεν νέα ἐπιτεύγματα.

Τοῦ Οἰκοτροφείου αἱ διακοπεῖσαι ἐργασίαι ἀρχίζουν κατ' αὐτάς, κατόπιν σκληρῶν ἀγώνων. Θὰ ἀκολουθήσῃ τὸ Γηροκομεῖον εἰς προσδιορισθεῖσαν θέσιν ὀκινήτου μας.

Τὸ τυπογραφεῖον θὰ προαχθῇ συντόμως διὰ τῆς ἀγορᾶς μεγάλου πιεστηρίου. Πολλὰ παιδιὰ μας θὰ εὗρουν ἐκεῖ ὄχι μόνον ἐργασίαν καὶ ἐνασχόλησιν, ἀλλὰ καὶ πολυτρόπως θὰ ὠφεληθῶν εἰς περιβάλλον ἠθικοθρησκευτικόν.

Προβλέπομεν νὰ ἀνεγείρωμεν αἵθουσαν διὰ κηρύγματα ἐν Ἀθήναις, ἀργότερον δὲ καὶ εἰς τὰ προάστεια, ἐνθα ἔχομεν ἀκίνητα.

Ἡ ἐκμάθησις ὑπὸ τῶν νέων μας Βυζαντινῆς μουσικῆς εἶναι εἰς τὸ πρόγραμμά μας.

Κηρύγματα καὶ κατηχητικὰ ἔχομεν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐνορίας.

Περιοδεύοντας κληρικούς εἰς τὰς ἐπαρχίας προβλέπομεν, ὡς καὶ τακτικὰς ἐπισκέψεις τῶν Ἀρχιερέων μας.

Ἐνέργειαι συντονισμέναι πρὸς συνένωσιν ὅλων τῶν παλαιοημερολογιτῶν δραστηρίως καταβάλλονται.

Ἀπαλλαγὴν τῆς φορολογίας τοῦ σωματείου μας ἐπετύχομεν κατόπιν δραστηρίων ἐνεργειῶν.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ὅλων εἶναι ἡ ἀναγνώρισις καὶ αὐτοτέλεια τῆς ἐκκλησίας μας ὑπὸ τοῦ Κράτους, τὴν ὁποίαν ἀναμένομεν ὅπο στιγμῆς εἰς στιγμὴν, ὅτε θὰ δημοσιεύσωμεν τὴν σχετικὴν τοῦ Ὑπουργείου ἀπόφασιν.

Ὅλα αὐτὰ καὶ ἕτερα θὰ γίνουιν συντόμως τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος, ἐὰν καὶ σεῖς οἱ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκπρόσωποί μας Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, μὲς βοηθήσετε ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ μένωμεν στάσιμοι, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἀσφαλῶς ἐπιθυμεῖ, διότι πάντες θέλομεν τὴν πρόοδον.

Δὲν θὰ παραλείψω νὰ σᾶς ἀναφέρω καὶ διὰ τὴν ΠΘΕΟΚ.

Τὸ σωματεῖον αὐτὸ μετὰ τὴν σημερινὴν του σύνθεσιν, ἀντὶ νὰ βοηθῇ τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ὀφείλε, συνεχῶς ἔρχεται ἀντιμέτωπον αὐτῆς. Μετὰ τὸν γνωστὸν τρόπον τῶν συκοφαντιῶν καὶ ραδιουργιῶν κατὰ τῆς Ἡγεσίας ἐδημιούργησε ἕνα κλίμα ἀφόρητον, εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἰδίως, ὅπου οἱ ἄνθρωποι μας δὲν γνωρίζουν πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ ἐπιδιώξεις τοῦ καθενός.

πρὸς κατευνασμόν τῶν πνευμάτων προετοιμάσαμεν κοινήν σύσκεψιν μετὰ τὸ συμβούλιόν των καὶ μετὰ ἀλληπαλλήλους συσκέψεις ἀπεφασίσσαμεν καὶ ὑπεγράψαμεν ἀπὸ κοινοῦ πρακτικόν.

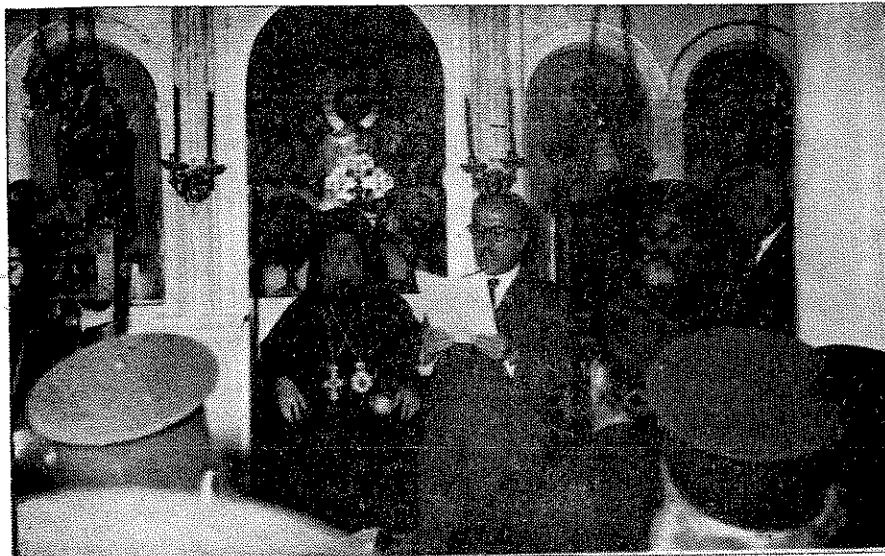
Δυστυχῶς καὶ πάλιν ἀργότερα τὰ πράγματα ἠκολούθησαν τὴν κακὴν τροχίαν.

Προέβησαν εἰς ἐκλογάς, ἀγνοήσαντες ἡμᾶς τελείως, ὥσταν νὰ ἐπρόκειτο περὶ σωματείου οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντος μετὰ τὴν ἐκκλησίαν. Διέγραψαν ὅλα τὰ παλαιὰ στελέχη, ἅτινα ἐθυσιάσθησαν πολλάκις καὶ θυσιάζονται διὰ τὸν ἀγῶνα, ἐπειδὴ αὐτὰ δὲν ἀκολουθοῦν τὴν ἐσφαλμένην τακτικὴν των ἐναντίον τῶν Ἀρχιερέων. Καὶ οὕτω πως κυβερνοῦν τὸ σωματεῖον δικτατορικῶς ἐκλεγόμενοι πάντοτε οἱ ἴδιοι.

Ἡμεῖς, τοιαύτην κατάστασιν δὲν ἀναγνωρίζομεν καὶ κατόπιν ἐνστάσεων πολλῶν παλαιμάχων ἀδελφῶν, ἀπαιτοῦμεν ἐπανάληψιν τῶν ἐκλογῶν, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐγγραφοῦν ὅλοι οἱ παλαίμαχοι ἀγωνισταὶ ἀδελφοί μας.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἀγνοήσωμεν τὸ σωματεῖον αὐτὸ καὶ προτείνω νὰ ἐκλεγῇ σήμερον μία μεγάλη πανελλαδικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἀγῶνος ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἥτις θὰ συνεργάζεται μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν ὅλων τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἀντιμετωπίζομεν.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Ἅγιος Πρόεδρος, ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν εἰδικὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν θεμάτων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ἀδελφὸν κ. Γεώργιον Πουλαντζακίδην, ὅστις προέβη:

ὁμιλεῖ ὁ κ.
Γ. Πουλαντζακίδης.

α) Εἰς τὸν ἀπολογισμόν τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως καὶ

β) Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν δυνάμεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Μεταξὺ τῶν θεμάτων τῆς παρούσης Γενικῆς Συνελεύσεως περιλαμβάνονται: Ἰον **Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως** καὶ 2ον ἡ **Ἀναδιοργάνωσις τῶν δυνάμεων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος**. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν θεμάτων τούτων ἀνετέθη, ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως εἰς τὸν ὑποφαινόμενον.

Ι. Οἰκονομικὸς τομεὺς

Ἐν ἀρχῇ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀνακοινώσωμεν, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ οἰκονομικοῦ θέματος, ἐθεωρήθη ἐπιβεβλημένη, ἐξ ἀφορμῆς διαφόρων ψιθύρων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διοικήσιν τῶν προσφερομένων ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος χρημάτων.

Ὁ Ἱερὸς Ἀγὼν, διὰ τῶν γενομένων οἰκονομικῶν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, περιορίζουσα αὐτὴ τὰ ἔξοδα τῶν Γραφείων εἰς τὸ ἐλάχιστον, κατάρθωσε, μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, νὰ εἶναι σήμερον κάτοχος μιᾶς ἀξιολόγου περιουσίας εἰς ἀκίνητα, τὰ ὅποια ἀξιοποιούμενα δύναται νὰ ἀποτελέσουν τὴν βάσιν δημιουργίας, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔργων Κοινωνικῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ Πνευματικῶν Κέντρων καὶ ἐντευκτηρίων οἰκῶν, διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν.

— Ἐν κοινωνικῶν ἔργων, ἥδη εὐρίσκεται ἐν ἐκτελέσει, τὸ **Οἰκοτροφεῖον**, τὸ ὅποιον, μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θέλει συντόμως ολοκληρωθῇ. Ὑπὸ τῆς Διοικήσεως προβλέπεται ἡ παράλληλος ἐνάρξις ἐργασιῶν, διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἑνὸς ἐτέρου κοινωνικοῦ ἔργου, ὡς ἀναλυτικῶς θὰ ἀναφέρωμεν κατωτέρω, ἔνθα τὰ ἀπό-

μαχα στελέχη τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, θὰ εὐρῶσιν στέγην καὶ περίθωλψιν.

— **Ὁ Φιλανθρωπικὸς τομεὺς** ἐπὶ τοῦ παρόντος περιορίζεται: α) εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν τῶν ἀπομάχων κληρικῶν, ὑπὸ τύπον μηνιαίας συντάξεως, β) εἰς τὴν καταβολήν, κατὰ τὸ δυνατόν, τῶν ἐξόδων, διὰ τὴν φαρμακευ-

ικὴν καὶ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην κληρικῶν, καὶ γ) εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἀσθενούντων καὶ πασχόντων ἀδελφῶν. Ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ὁμῶς προβλέπεται καὶ παγία οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν στελεχῶν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, ἐφ' ὅσον δημιουργηθῶν αἱ κατάλληλοι πρὸς τοῦτο προϋποθέσεις.

Ἐπίσης, ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, προβλέπεται ἡ ἀνέγερσις μεγάλων αἰθουσῶν κηρυγμάτων καὶ διαλέξεων ἐπὶ τῶν δωρηθέντων Κεντρικῶν οἰκοπέδων, ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ.

Τέλος προβλέπεται ἡ σύντομος ἀνέγερσις Ἱερῶν Ναῶν ἐπὶ τῶν δωρηθέντων οἰκοπέδων, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν ἀνετοὺν ἐξυπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀδελφῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν δημιουργίαν πόρων ἐκ τῆς κηροδοσίας ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, καθ' ὅσον οἱ πλείστοι τῶν χρησιμοποιουμένων σήμερον Ἱεροὶ Ναοὶ ξένης ιδιοκτησίας, παρουσιάζουν παθητικὸν καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἀξιώσεων τῶν ιδιοκτητῶν νὰ εἰσπράττουν παράλογα ἐνοίκια, δυσανάλογα τῶν εἰσπράξεων καὶ νὰ προβαίνουν ἐπὶ πλέον οὗτοι εἰς ἐπισκευὰς καὶ συμπληρώσεις, ἐπὶ σκοπῷ ἐξαντλήσεως τῶν εἰσπραττομένων ἐκ τῆς κηροδοσίας ποσῶν.

Οὕτως ὁ Ἱερὸς Ἀγὼν ἔχει σήμερον εἰς τὴν κατοχὴν του

- 1) Ἐξ ιδιοκτῆτους Ἱεροῦς Ναοὺς εἰς Ἀθήνας.
- 2) Δύο » » » Πειραιᾶ
- 3) Ἐξ » » » διάφορα Π)ματα
- 4) Πέντε ιδιόκτητα διαμερίσματα καὶ Γραφεῖα εἰς Ἀθήνας
- 5) Δύο » ἀκίνητα εἰς Θεσ/νίκην
- 6) Ἐν ιδιόκτητον ὑπὸ ἀνέγερσιν οἰκοτροφεῖον εἰς Ἀθήνας

Ἦτοι 22 ιδιόκτητα ἀκίνητα, πλὴν τῶν ὑπὸ παρὰχώρησιν τοιούτων, ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ ἀγορασθεῖσα ἢ δηλωθεῖσα ἀξία τῶν ἀκινήτων τούτων, ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 4.562.000, ἐξ ὧν, 2.112.000 δραχμαὶ κατεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως εἰς μετρητά, διὰ τὴν ἀξίαν ἀγορᾶς καὶ δι' ἑξοδα μεταβιβάσεως τούτων καὶ 2.450.000 δραχμαὶ, εἶναι ἡ δηλωθεῖσα ἀξία τῶν δωρηθέντων ἀκινήτων.

Ἡ δηλωθεῖσα ὁμῶς πραγματικὴ ἀξία τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων ὑπερβαίνει τοὐλάχιστον τὰς 10.000.000 δραχμάς.

Ἀπαντὰ τὰ ὡς ἄνω ἀκίνητα, ἀπεκτήθησαν μετὰ τὸ ἔτος 1950 καὶ ἰδίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καθ' ἃ ἀνέλαβεν τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν ἡ σημερινὴ Διοίκησις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀ-

γῶνος, μετ' ἐπικεφαλῆς τὴν σημερινὴν Ἱεράν Σύνοδον.

Οἰκοθεν νοεῖται, ὅτι ἡ Διοίκησις τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 καὶ ἐντεῦθεν, προέβαινεν εἰς οἰκονομικὴν περισυλλογὴν, βάσει τῶν παρεχομένων εἰς αὐτὴν οἰκονομικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα προήρχοντο ἀπὸ τὴν γενομένην σταδιακῶς οἰκονομικὴν ὁργάνωσιν τῶν Γραφείων καὶ ἀπὸ τὴν ἀνελλιπῇ παρακολούθησιν καὶ ἐλεγχον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν διαφόρων πόρων τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος, καθ' ὅσον πρὸ τοῦ ἔτους τούτου, ἐλλείπει οἰκονομικῆς ὁργάνωσεως οὐδὲν ἐπετεύχθη ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως, καίτοι εἰσέρρεεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἄφθονον χρήμα. Ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον οὐτε κἂν οἰκονομικὰ στοιχεῖα ὑφίστανται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 μέχρι τοῦ ἔτους 1950. Ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 καὶ μέχρι σήμερον ὑπάρχουν ἅπαντα τὰ οἰκονομικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν παντός πρὸς ἐλεγχον.

Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα τοῦ ἀποτελέσματος τῆς οἰκονομικῆς περισυλλογῆς εἶναι ὅτι σήμερον, τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, εὐρίσκεται πάντοτε μετ' ἀποθεματικόν, τὸ ὁποῖον ἐκάστοτε χρησιμοποιεῖται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων. Ἐνῶ πρὸ τοῦ ἔτους 1950 καὶ ὀλίγα ἔτη μετὰ ταῦτα, εἶναι γνωστὸν εἰς τὰ παλαιὰ μέλη τῆς Διοικήσεως, ὅτι διὰ τὴν ἐκάστοτε νέαν μίσθωσιν οἰκῆματος πρὸς στέγασιν τῶν Γραφείων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, αἱ τότε Διοικήσεις κατέφευγον εἰς σύναψιν δανείων (συνήθως κατέφευγον εἰς τὸν Μοναχὸν Π. Καισάριον Γαμβρούλιαν) διὰ τὴν καταβολὴν τῶν πρώτων μισθωμάτων.

Τέλος ἐκ τῶν ἀναφερθέντων οἰκονομικῶν στοιχείων καὶ ἐκ τῆς ἀθρόας προσφορᾶς ἀκινήτων εἰς τὸν Ἱερὸν ἀγῶνα τρανῶς καταδεικνύεται ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἀδελφῶν πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον καὶ πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος. Ἡ ἐμπιστοσύνη δὲ αὕτη εἶναι δικαιολογημένη, διότι οἱ καταθέτοντες ἀδελφοὶ τὸν ὀβολὸν τῶν ἢ τὰ ἀκίνητά των εἰς τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα, εἶναι βέβαιοι ὅτι οἱ διαχειρισταὶ αὐτῶν, οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ἐμφοροῦνται ἀπὸ ἀνιδιοτελεῖς σκοποὺς καὶ ἀγνάς ἀγωνιστικὰς προθέσεις καὶ ὅτι τὰ χρήματα αὐτῶν καὶ τὰ ἀκίνητά των θέλουσι ἀξιοποιηθῆ δεόντως διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀδελφῶν χριστιανῶν καὶ τῶν στελεχῶν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Καταλήγων ἐπὶ τοῦ οἴκου. θέματος σὺς μεταβιβάζω μίαν διαπίστωσίν μου, ἥτις προέρχεται ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 καὶ ἐντεῦθεν. **Ὅτι ὁ ἀγὼν εἶναι Θεῖος.**

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 καὶ μέχρι σήμερον, διήλθον ἐκ τῶν Γραφείων πολλαὶ διοικήσεις, ἐκάστη μετὰ τὰς ἰδικὰς τῆς νοοτροπίας καὶ ὁμῶς

οἱ ἄδελφοὶ χριστιανοὶ δὲν ἀπέβλεπον εἰς πρόσωπα, οὐδὲ εἰς τὰς ἀδυναμίας τῶν προσώπων τῆς διοικήσεως, ἀλλὰ **εἰς τὴν ἔννοιαν μόνον τῆς Ὁρθοδοξίας** καὶ ἐξετέλουν ἕκαστος τὸ καθήκον του ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ δυνάμιν καὶ κατὰ τρόπον δυνατόν δι' αὐτόν. Πρὸς ἀπόδειξιν ἡναφέρω κατωτέρω δύο συγκινητικὰς περιπτώσεις:

1. Κατὰ τὴν περίοδον τῶν διωγμῶν οἱ ἄνθρωποι αὗτοι ἄδελφοὶ ἐναπέθετον εἰς χεῖρας τῆς τότε διοικήσεως καὶ τὸ τελευταῖον ἐναπομείναν χρυσὸν ἀντικείμενον εὐρισκόμενον εἰς τὸν πυθμένα τοῦ μπασούλου τῶν, δοκτυλίδι, χρυσὴ λίρα βραχιόλι κλπ. ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ διωγμὸν εὐρισκομένων ἱερέων καὶ Ἀρχιερέων μας.

2.—Κατὰ τὰ μετέπειτα ἔτη καὶ μέχρι σήμερον ἡ ἀνώνυμος ἀδελφὴ ἢ ἀδελφός, προσερχόμενοι αὐτορμητικῶς εἰς τὰ Γραφεῖα, καταθέτουν τὸ τελευταῖον ἀπόθεμά τῶν, τὴν οἰκονομικάν, ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος ὑπὸ τὸν τίτλον: **Εἰσφορά ἀνωνύμου ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος**. Πράγματι ὡσάκις συναντῶ τοιαύτας περιπτώσεις κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ἀγῶνος, συγκινοῦμαι, μέχρι δακρύων.

Ἀναδιοργάνωσις τῶν δυνάμεων τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος

Κατ' ἀρχὴν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι, ἡ οἰκονομικὴ συμμετοχὴ εἰς τὸν ἱερὸν Ἀγῶνα, τῶν Παρ)μάτων καὶ τῶν, ξένης ἰδιοκτησίας, ἱερῶν Ναῶν, εἶναι λίαν πενιχρὰ καὶ ὅτι τὸ ὅλον οἰκονομικὸν βάρος τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, ἀναλαμβάνουν οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Ἱεροὶ Ναοί, κυρίως δὲ οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ Γεν. Φ. Ταμείου, καθ' ὅσον, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1965.

α) Ἐκ τῶν 42 παρ)μάτων, κατέβαλλον τὴν καθορισθεῖσαν συνδρομὴν τῶν, μόνον 17 Παρ)μήματα καὶ τοῦτο οὐχὶ τακτικῶς μὲ σύνολον ἑτησίας εἰσφορᾶς τῶν 20.000 δραχμῶν περίπου.

β) Ἐκ τῶν 20 Ἱερῶν Ναῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, οἵτινες δὲν λαμβάνουν κηρὸν ἐκ τῶν Γραφείων, μόνον 8 Ἱεροὶ Ναοὶ συνεισφέρουν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ἄλλοι μὲν τὸ προϊόν μιᾶς δισκοφορίας, ἄλλοι δὲ μηνιαίαν εἰσφορὰν μὲ σύνολον ἑτησίας συνδρομῆς τῶν 12.000 δρχ. περίπου.

Ἐνῶ, ὡς ἐξάγεται, ἐκ τῶν εἰς τὸ Γ.Φ. Ταμείον περιελθόντων ἀκινήτων καὶ ἐκ τῆς προβλεπομένης ἀξιοποιήσεως τούτων, ἡ Διοίκησις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος δὲν κάμει ἐξαιρέσεις, οὔτε ἔχει προτιμήσεις δι' ὠρισμένους περιοχὰς καὶ πόλεις, ἀλλ' ἐνδιαφέρεται ἐξ ἴσου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ὅλων τῶν ἀδελφῶν εἴτε οὔτοι δια-

μένουν εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ, εἴτε εἰς ἐπαρχίας καὶ τὰ Παρ)μάτα. Ἀπόδειξις δὲ εἶναι, ὅτι τὰ δημιουργηθησόμενα Εὐαγγ. Ἱδρύματα καὶ Πνευματικὰ Κέντρα δὲν θὰ ἐξυπηρετοῦν μόνον τοὺς διαμένοντας ἀδελφούς εἰς τὸ Κέντρον, ἀλλὰ κυρίως θὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς ἀδελφούς τῶν Παρ)μάτων. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἐνδιαφέρον θὰ πρέπει νὰ εἶναι κοινὸν ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἀδελφῶν διὰ τὰ ἐπιτελούμενα ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἔργα καὶ κοινὴ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκασιούτων χρημάτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων.

Ἄλλως τε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις ἀπεφάσισε, τὴν ἐγκατάστασιν ἀντιπροσώπων αὐτῆς εἰς ὅλα τὰ Παρ)μάτα καὶ εἰς τὰς ἐνορίας (διὰ τοῦτο καὶ περιελάβε εἰς τὰ θέματα τῆς προύσης Γενικῆς Συνάξεως καὶ τὸ θέμα τῆς ἀναδιοργάνωσεως τῶν δυνάμεων τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος) οἵτινες διοριζόμενοι, συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Γ.Φ.Τ., ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, θὰ δύνανται νομικῶς νὰ ἐκπροσωποῦν αὐτήν, ἕκαστος εἰς τὴν ἐνορίαν του, καὶ νὰ προβαίνουν νομίμως εἰς εἰσπράξεις ἐκ δωρεῶν, εἰς ἀγορὰς ἀκινήτων, κατόπιν σχετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κεντρ. Διοικήσεως καὶ εἰς ἀποδοχὴν τοιούτων ἐκ δωρεῶν εἰς τὴν περιφέρειάν των καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, θὰ εἶναι οὔτοι νόμιμοι ἐκπρόσωποι τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως. Οὕτω διὰ τῆς τοιαύτης κατοχυρώσεως, θὰ δύναται ἕκαστος νὰ ἀναπτύξῃ δραστηριότητα εἰς τὴν περιφέρειάν του ἀνάλογον τῶν δυνάμεων του, ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Διὰ νὰ καταστῇ ὁμοῦς τοῦτο δυνατόν δέον' ὅπως ἕκαστος **ἐφημέριος, ὑποδείξῃ δύο λαϊκοὺς ἐκπρόσωπους** ἐκ τῆς ἐνορίας του, ὥστε συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Γ.Φ.Τ. νὰ ἀποτελεσθῇ ἡ **Ἑνοριακὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου**, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ἐφημερίου ὡς Προέδρου καὶ ἐκ δύο μελῶν ἐξ ὧν ὁ εἰς θὰ εἶναι ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ ἕτερος ὁ Ταμίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Γ.Φ.Τ. πρὸς εὐχερεστέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς, δύναται νὰ καταρτίσῃ ὑποεπιτροπὰς, ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην, ὑποδεικνύουσα πρὸς τοῦτο τὰ πρόσωπα μετὰ τῶν ἐνοριτῶν εἰς ἃ δύνανται νὰ περιληφθοῦν, κυρίαι καὶ δεσποινίδες, πρὸς διορισμὸν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

Οἰκοθεν νοεῖται, ὅτι τὰ ἀνωτέρω μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων θέλουσι περιληφθῇ δι' ἐγγραφῆς τῶν καὶ ὡς μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ὡς ἄλλωστε ὀρίζει καὶ τὸ Καταστατικόν. Καὶ οὕτω ἂσασαι αἱ ἐνοριακαὶ διοικήσεις τοῦ Κέντρου καὶ τῶν Παρ)μάτων, θὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, παράλληλα μὲ τὴν πνευματικὴν τοιαύτην, ἥτοι θὰ ὑπάγωνται ὑπὸ ἐνιαίαν Διοικητικὴν καὶ Πνευματικὴν Διοίκησιν.

Ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τοῦ Ἀγ. Προέδρου, δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν Θεολόγον κ. Σταῦρον Καραμῆτσον, ὅστις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ Παλαισημερολογητικοῦ, ὡς ἐνιαίου, εἶπεν τὰ ἀκόλουθα:

ὁμιλεῖ ὁ καθηγητὴς θεολόγος κ. Σταῦρος Καραμῆτσος.

Ὁ τελευταῖος ἐσπερινὸς τῆς ἡνωμένης Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἦτο τὸ 1924. Ἐκτοτε, ἠκολούθησε νύκτα ἀσέληνος καὶ ἀφεγγής. Ἡ ἐπάρατος καινοτομία τοῦ Νέου ἡμερολογίου, ἡ ὁποία διήρесе τὴν Αὐτοκέφαλον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν εἰς δύο, διέσπασε τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἐξωτερικῇ θεῖᾳ λατρείᾳ καὶ διήρесе τοὺς χριστιανοὺς εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα.

Θὰ ἀνέμενέ τις νὰ διαμαρτυρηθῇ, σύσσωμος ἡ Ἱεραρχία καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ὡς ταγοὶ τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀναφωνήσουν, τὸ «οὐκ ἔξεστί σοι Ἀρχιεπίσκοπε Χρυσόστομε Παπαδόπουλε». Ἐὰν ὅμως οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν ἐξέτελεσαν τὸ καθήκον των, μία μερὶς τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐξηγέρθη καὶ μιμουμένη τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαὴλ ἀνεφώνησε τὸ «Στῶμεν καλῶς. Στῶμεν μετὰ φόβου» ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ μερὶς αὕτη εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τῆς συνειδήσεως τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία κατὰ τὸ παρελθόν, ἀνέτρεψεν ἀποφάσεις λεγομένων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ἐπανεφέρε τὴν ἀγάπην, τὴν ὁμόνοιαν, τὴν εἰρήνην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ νῦν ἀπὸ τὸ 1924 ἀγωνίζεται καὶ ἀγωνιᾷ, διὰ νὰ ἐπανεφέρε τὴν εἰρήνην καὶ ἐνότητα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀγῶνες σκληροὶ μέχρι σήμερον, νῦν καὶ ἄλλα καὶ τραυματισμοί, ἐγέναν ἡ τροχοπέδη τῶν καινοτόμων Ἀρχιερέων, ἐγέναν ἡ αἰτία νὰ ἀναφανῇ λαμπροτέρα ἐνώπιον τῶν χριστιανῶν ἡ Ὁρθοδοξία διωκομένη. Ἀγῶνες,

ἐξορίαι, φυλακίσεις, διωγμοί. Ἀλλὰ αἱ διαιρέσεις ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐγέναν αἰτία νὰ βλασφημῇται τὸ ὄνομα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ νὰ κλείεται ἡ θύρα εἰς τοὺς ἀδυνάτους, οἱ ὅποιοι μᾶς λέγουν «πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀγωνίζεσθε διὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅταν σεῖς εἰσθε διηρημένοι;», «ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν». Ἐνωθῆτε μετὰς σας καὶ κατόπιν μᾶς ὁμιλεῖτε, δι' ἀγῶνας ἐνότητος καὶ τηρήσεως τῶν θείων καὶ ἐρῶν κανόνων». Καθῆκον λοιπὸν Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ εἶναι ἡ ἔνωσις τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Ἐσωτερικῶς μὲν σκοπὸς μᾶς πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἔνωσις ὅλων μας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἱερῶν κανόνων, ἐξωτερικῶς δὲ νὰ διαφωτισθοῦν οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὰ σχίσματα, αἵρέσεις καὶ καινοτομίας, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία, Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολική, ἡ Ἀκαινοτόμητος Ἐκκλησία τῶν 8 πρώτων αἰώνων, τῆς ὁποίας φρουρὰ ἀνύστακτος καὶ ἀκοίμητος εἶναι οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ καθεστὼς τοῦ παλαιοῦ Ὁρθοδόξου ἑορτολογίου.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀγ. Πρόεδρος ἀναφερόμενος εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καταβληθείσας ἐνεργείας, ἐπὶ τῶν ἐκκρεμούντων ἀπὸ 43ετίας ζητημάτων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ συγκεκριμένως διὰ τὴν ἐγκυρότητα τῶν ἱεροπραξιῶν τῶν παλαισημερολογι-

τῶν, θέμα, ὅπερ ἀπασχολεῖ σήμερον τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ἐξ ἀφορμῆς ἐρωτήσεως τοῦ Βουλευτοῦ κ. Εὐαγ. Τομαρά, ὡς ἀνέγραψε καὶ ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος, εἶπεν, ὅτι **τοῦτο εἶναι ἐν τῶν κυριωτέρων θεμάτων τῆς Συνάξεως καὶ δέον, ὥπως ἀποσταλῇ ἐκ μέρους τῆς Συνάξεως σχετικὸν ψήφισμα, πρὸς τοὺς ἀρμοδίους, διὰ τὴν νομοθετικὴν κατοχύρωσιν τοῦ ζητήματος, ὥστε νὰ παύσῃ ἡ ἀδικαιολόγητος περιπέτεια τῶν ἀκολουθούντων τὸ πατριον ἑορτολόγιον, ἀδελφῶν Ἑλλήνων πολιτῶν».**

Κατόπιν τούτου ἡ Κληρικολαϊκὴ Σύναξις ἐνέκρινε παμφηφεῖ διὰ βοῆς τὸ κάτωθι ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἀριθ. Πρωτ. 560

Π Ρ Ο Σ

- α) Τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ὡς ἀρχηγὸν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.
- β) Πρωτοπυργὸν κ. Στεφανόπουλον.
- γ) Ὑπουργὸν θρησκευμάτων κ. Στ. Ἀλλαμανῆν.
- δ) Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης κ. Κ. Στεφανάκην.
- ε) Πρόεδρον Βουλῆς.
- στ) Βουλευτὴν Ἀττικῆς κ. Εὐ. Τομαράν, ὡς εἰδικὸν εἰσηγητὴν.
- ζ) Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας.
- η) Πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλληνας καὶ Ἑλληνίδας.

Ἡ Συνελθούσα τὴν 3ην Νοεμβρίου 1966 ἐν Ἀθῆναις ἑκτακτὸς Κληρικολαϊκὴ Σύναξις τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελούμενη, ἐξ ἀντιπροσώπων ὄλων τῶν διαμερισμάτων τῆς χώρας, μετὰ δύναμιν ἑκατοντάδων χιλιάδων μελῶν λαβοῦσα γνῶσιν ἐπικειμένης συζητήσεως ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῶν γάμων καὶ βαπτίσεων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν Κληρικῶν καὶ ἀκούσασα τῶν διαφόρων ὁμιλητῶν, ἐγκρίνει τὸ παρὸν ψήφισμα πρὸς διαφώτισιν τῶν ἀρμοδίων καὶ τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἡ ἀναγνώρισις, Νόμῳ, τῶν ὑπὸ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἱερέων τελομένων γάμων καὶ βαπτίσεων Ἑλλήνων Πολιτῶν τῶν ἀκολουθούντων, ἐκ λόγων πεποιθήσεως τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, ἐπιβάλλεται διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

1) Οἱ μόνοι λόγοι, οἵτινες δύνανται νὰ καταστήσουν προβληματικὴν τὴν ἐπενέργειαν τῆς Θείας Χάριτος ἐν τοῖς Μυστηρίοις εἶναι τὸ αἰρετικὸν φρόνημα καὶ ὁ ἀνῆθικος βίος τῶν ἱερέων, ἐφ' ὅσον ἔχει καταδικασθῇ Συνοδικῶς. Οἱ Παλαιοημερολογίται κληρικοὶ οὐτε διὰ τὸ ἐν, οὐτε διὰ τὸ ἄλλο ἔχουν καταδικασθῇ.

2) Ἡ ἡμερολογιακὴ διαφορὰ πλειστάκις ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς θέμα διοικητικῆς φύσεως. Λόγοι ὁμοῦ διοικητικοὶ δὲν δύνανται νὰ καταστήσουν ἄκυρον τὴν τέλει Μυστηρίων. (Ἱερεὺς ἐξ Ἱεροσολύμων δύναται, κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον δογματικὴν, νὰ τελέσῃ γάμον ἐκτὸς τοῦ Πατριαρχείου καὶ νὰ εἶναι ἐγκυρὸς οὗ-

τος, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶχε ἄδειαν οἰκείου Μητροπολίτου).

3) Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπικοινωνεῖ ἐκκλησιαστικῶς μετ' ἐτέρων Ἐκκλησιῶν ἀκολουθούντων τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον. Οὕτω ἐμμέσως θεωρεῖ τὸν Παλαιοημερολογητισμὸν, ὡς παράγοντα τελείως ξένον, πρὸς τὸ κύριον μυστηρίων, τελομένων ὑπὸ Παλαιοημερολογιτῶν ἱερέων.

4) Ἡ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀνεγνώρισε, ἄνευ οὐδεμιᾶς συμπληρωματικῆς πράξεως, δύο πρώην Παλαιοημερολογίτας ἐπισκόπους, ὁμολογήσασα οὕτω ἐμπράκτως τὴν ἐγκυρότητα τῶν Μυστηρίων καὶ Μυστηριακῶν πράξεων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

5) Ἐδέχθη, ἄνευ ἀναχειροτονίας, Παλαιοημερολογίτας κληρικοὺς, τὴν δὲ προταθεῖσαν ἀναχειροτονίαν, κατεδίκασε σύμπασα ἡ ἱερατικὴ γνώμη τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας.

6) Ἡ ἱερολογία τῶν Μυστηρίων ὑπὸ Παλαιοημερολογιτῶν ἱερέων, πραγματοποιεῖται τῇ ἐλευθέρᾳ συγκαταθέσει τῶν προσερχομένων λαϊκῶν, ἐκ λόγων ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως, οὐσης καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ κατὰ τὰς διεθνεῖς συνθήκας ἀπολύτως σεβαστῆς καὶ ἀπαραδιάστου.

7) Ὑπάρχουν γινώμαι ἐγκύρων Νομοθετῶν καὶ Συνταγματολόγων, συνιστώντων τὸ ἀκώλυτον τῆς Πολιτείας ἀναγνώρισεως γάμων καὶ βαπτίσεων, τελεσθέντων ὑπὸ Παλαιοημερολογιτῶν ἱερέων.

8) Ἀπεστάλησαν κατὰ καιροὺς, συμφώνως πρὸς τὰς ὡς ἄνω ἀπόψεις διοικητικαὶ ἐγκύκλιοι πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς διὰ νὰ δέχωνται τὰ ληξιαρχεῖα τοῦ Κράτους δηλώσεις γάμων καὶ βαπτίσεων ὑπὸ Παλαιοημερολογιτῶν ἱερέων.

9) Κατὰ ταῦτα ἐπιβάλλεται ἡ Νομοθετικὴ κατοχύρωσις τοῦ ζητήματος τούτου, ὥστε νὰ σταματήσῃ ἡ ἀδικαιολόγητος περιπέτεια Ἑλλήνων πολιτῶν (παλαιοημερολογιτῶν) καὶ νὰ ἐπέλθῃ οὕτω ἰσότης ὄλων τῶν Ἑλλήνων ἐναντι τοῦ Νόμου.

Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια, ἐπικουρουμένη ἡθικῶς καὶ ὑπὸ τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, θὰ ἐπιφέρῃ μίαν ἀγαθὴν προσέγγισιν πνευματικὴν μεταξὺ Ἐπισήμου Ἐκκλησίας καὶ Παλαιοημερολογιτῶν.

Ἐν τέλει οἱ συγκροτοῦντες τὴν κληρικολαϊκὴν Σύναξιν διακηρύσσομεν, ὅτι ἡ παράταξις τῆς ἐκκρεμότητος, μόνον τὸ κύριον τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας μειώνει, διότι οὐδόλως θὰ ἐπηρεάσῃ ἐκφοβιστικῶς ἐπὶ τῶν ἐκ συνειδήσεως παραμενόντων εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

Τὸ παρὸν ψήφισμα ἐνέκρινε παμφηφεῖ διὰ βοῆς ὑπὸ τῶν παραστάντων ἐκπροσώπων τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν κάτωθι πόλεων.

1) Ἀθηνῶν 2) Πειραιῶς 3) Θεσ/νίκης 4) Καβάλας 5) Δράμας 6) Δομοκοῦ 7) Λαρίσης 8) Φαρσάλων 9) Θηβῶν 10) Χαλκίδος 11) Μεγάρων 12) Λαμίας 13) Στυλίδος 14) Καρύστου 15) Χίου 16) Ἐλασσόνης 17) Λεβαδείας 18) Ἐλευσίνος 19) Σπάτων 20) Κορωπίου 21) Μαρκοπούλου 22) Ἀχαρνῶν 23) Σάμου 24) Σαλαμίνος 25) Κορίνθου, 26) Παιανίας 27) Μπάλλας. Ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων

πόλεων τῆς χώρας λόγω κωλύματος αὐτῶν ἐλήφθησαν τηλεγραφήματα συμπαραστάσεώς των.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνάξεως

+ Ἀρχιεπίσκοπος ΑὔΞΕΝΤΙΟΣ

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πολιτικοῦ Γραφείου Προεδρίας Κυβερνήσεως τὸ κάτωθι ἔγγραφον :

Πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Ἐνταῦθα.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν συνημμένως ἔγγραφον ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 366) 9-11-66 μετ' ἐπισυναπτομένου ψηφίσματος, τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος, περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων θεμάτων καὶ νὰ παροκλεάσωμεν ὅπως, ἐν τῇ ἀρμοδιότητι ὑμῶν, ἐνεργήσατε τὰ δέοντα πρὸς διευθέτησιν των γνωρίζοντες σχετικῶς τῷ Σωματεῖῳ καὶ ἡμῖν.

Ἐντολῇ Προέδρου Κυβερνήσεως
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
κ. ἀ.α. Π. Νικολόπουλος

Κοινοποιήσις: Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ΑὔΞέντιον Πρόεδρον τοῦ Δ.Σ. Φιλοπτώχου Ταμεῖου Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος Κάνιγγος 32.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἀγ. Πρόεδρος, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 74045]6-9-66 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεὰ Ἐφετῶν Ναυπλίου, τοῦ ὁποῦ ἠθέλησεν ἡ Π.Θ.Ε.Ο.Κ. νὰ οἰκιοποιηθῇ τὴν ἔκδοσιν καὶ τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀσκήσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων, τῶν ἀκολουθούντων τὸ πάτριον ἐορτολόγιον, εἶπεν τὰ ἀκόλουθα:

Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς τὰς προηγηθείσας τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐνεργείας, καθὼς καὶ εἰς τὰς μεταγενεστέραις τοιαύτας, τοῦ Βουλευτοῦ κ. Εὐ. Τομαρᾶ αἵτινες διαψεύδουν τὴν ΠΘΕΟΚ καὶ τὴν ἀποσταλεῖσαν, ὑπ' αὐτῆς, ἀνευ ἀδείας τῆς Ἱ. Συνόδου ἐγκύκλιον ἀνὰ τὰ παραρτήματα ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὡς ἄνω δέμα.

Συγκεκριμένως: Ὁ Βουλευτὴς κ. Εὐάγγελος Τομαρᾶς, ἀπέστειλε, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης τὸ ἀπὸ 20-5-66 τηλεγράφημα, ἔχον οὕτω:

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ

20.5.1966

Π Ρ Ο Σ

Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Ἐκ τῆς δοθείσης ἀπαντήσεως τῆς Ἱερᾶς Μη-

τροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας τὴν 9ην Μαΐου ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου σας ὑπ' ἀριθ. 44169 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου πασιφανὲς καθίσταται ὅτι ματαιοπονοῦμεν ἀναμένοντες τὴν ἐπίλυσιν τοῦ αἰτήματός μας ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες περιελθόντες εἰς ἀδόκιμον νοῦν ἐπιβάλλουσιν δεσμὰ καὶ διώκουσιν τοὺς ἐλευθέρους. Ἑλλήνας πολίτας διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι οὗτοι ἐπιθυμοῦσιν γὰ θρησκευτῶνται ὀρθοδόξως καὶ ἀνευ νεωτερισμῶν, συμφύωνας πρὸς τὰ πατροπαράδοτα προστατευόμενοι διὰ τῶν διατάξεων τόσο τῶν ἱερῶν κανόνων ὅσον καὶ τοῦ Συντάγματος τῆς χώρας περὶ ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1923 περὶ τοῦ νέου Πολιτικοῦ Ἡμερολογίου.

Ὅθεν ἐπανέρχομαι ἐπὶ προγενεστέρου τηλεγραφήματός μου ἀπὸ 3 Μαρτίου καὶ παρακαλῶ ὅπως διαταχθῶσιν αἱ κατὰ τόπους ἀρμόδιαι Εἰσαγγελικαὶ Ἀρχαὶ καὶ ἐπιληφθῶσιν τὸ ταχύτερον τῆς ἀποσφραγίσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἱερῶν Ναῶν Παλαισημερολογιτῶν Ἀγίου Στεφάνου εἰς Βαθὺ Αὔλιδος Χαλκίδος καὶ Εὐαγγελιστρίας εἰς Δαλαμανάραν Ἀργολίδος καθ' ὃν τρόπον ἐπετεύχθη προσφάτως καὶ ἡ ἀποσφράγις τοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου εἰς Κέρτεζην Καλαβρύτων κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10033 ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου ἔγγραφου σας πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεὰ Ἐφετῶν Πατρῶν.»

Βουλευτὴς Ἀττικῆς
Ε. ΤΟΜΑΡΑΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, κατόπιν τοῦ ὡς ἄνω τηλεγραφήματος, ἀπέστειλε τὰ κάτωθι ἔγγραφα:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γεν. Δ) νσις Ι

Δ) νσις Β

Τμήμα 2

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 10.6.1966

Π Ρ Ο Σ

Τὸν κ. Εἰσαγγελεὰ Ἐφετῶν

Ἀ θ η ν ῶ ν

Ἀριθ. Πρωτ. 61508

Ἐπὶ ὑποβληθείσης ἡμῖν αἰτήσεως τῆς Εὐγενίας Θυγατρὸς Νικολάου Οἰκονόμου περὶ ἀποσφραγίσεως τοῦ Ναοῦ Ἀγίου Στεφάνου (εἰς Βαθὺ Αὔλιδος Χαλκίδος) Ἱδιοκτησίας τῆς αἰτούσης, πέμπομεν ὑμῖν ἀντίγραφα τῶν ὑπ' ἀριθ. 3544) 61) 26.6.62 ἔγγραφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου 2) ὑπ' ἀριθ. 85427) 61 καὶ 36581) 63 ὁμοίων τοῦ Ὑπουργείου παιδείας καὶ 3) τῆς ὑπ' ἀριθ. 893) 65 ἀποφάσεως τοῦ κ. Εἰσαγγελέως Πατρῶν ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι κατὰ νόμον δὲν εἶναι ἐπιτρεπτή ἡ σφράγις τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν Κοινοτήτων τῶν Παλαισημερολογιτῶν καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως παραγγεῖλητε εἰς τὸν Εἰσαγγελεὰ πρωτοδικῶν Χαλκίδος ἵνα προέλθῃ εἰς τὴν ἀποσφράγις τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ καὶ τὴν ἀπόδοσιν τούτου εἰς τὴν Ἱδιοκτησίμῳ πρὸς τέλοςιν τῆς Θείας Λατρείας ὑπὸ τῶν Μοναχῶν τοῦ Ἡσυχαστηρίου Ἀγίου Στεφάνου.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Χ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 61507

Ἐπὶ τῆς ἀπὸ 1.4.66 υποβληθείσης ἡμῖν αἰτήσεως τῆς Κοινότητος Παλαιοημερολογιτῶν Δαλαμανάρας Ἀργους, περὶ ἀποσφράγισεως τοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἰδιοκτησίας κληρονόμων Γ. Σασπούλου, πέμποιμεν ὑμῖν ἀντίγραφα τῶν ὑπ' ἀριθ. 3544) 61, 26.6.62 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου 2) ὑπ' ἀριθ. 85427) 62 καὶ 36581) 63 ὁμοίων τοῦ Ὑπουργείου παιδείας καὶ 3) τῆς ὑπ' ἀριθ. 893) 65 ἀναφορᾶς τοῦ κ. Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Πατρῶν, ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι κατὰ Νόμον δὲν εἶναι ἐπιτρεπτή ἡ σφράγισις τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν Κοινοτήτων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως παραγγείλητε εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν Ναυπλίου, ἵνα προδῇ εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ καὶ τὴν ἀπόδοσιν τούτου εἰς τὸν ἰδιοκτήμονα πρὸς τέλεσιν τῆς Θείας Λατρείας ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν τῆς εἰρημένης Κοινότητος.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
X. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ»

3) Ὁ κ. Εὐ. Τομαράς, διὰ τοῦ ἀπὸ 8-8-66 τηλεγραφήματός του, πρὸς τὸ Ὑπ. Δικαιοσύνης, ἀναφέρει τὰ κάτωθι:

«Ἐπὶ υποβληθέντος ἡμῖν ἐγγράφου κ. Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Ναυπλίου ὑπ' ἀριθ. 4446 ἀπὸ 6.7.66, παρακαλῶ, ὅπως ἐγκρίνητε καὶ ἐκτελεσθῇ ἡ ὑμετέρη ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 61507 ἀπὸ 10.7.66».

Βουλευτὴς Ἀττικῆς
Ε. ΤΟΜΑΡΑΣ

4) Μετὰ τὰς ὡς ἄνω ἐνεργείας τοῦ κ. Τομαρά, τὸ Ὑπ. Δικαιοσύνης, ἀπέστειλε, πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Ναυπλίου τὸ ὑπ' ἀριθ. 74045) 6-9-66, βαρυσήμαντον ἐγγράφον, ἔχον οὕτω:

«Ἐπαναφέρομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 4446) 66 ὑμετέραν ἀναφορὰν μετὰ τῆς συνημμένης ταύτης ἀλληλογραφίας, σχετικῶς μὲ τὴν ἀποσφράγισιν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ «Κοιμήσεως Θεοτόκου» ἐν ἣ τελοῦνται τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου (Παλαιοημερολογιτῶν) Δαλαμανάρας καὶ γνωρίζομεν τὰ ἀκόλουθα:

Ὡς γίνεται δεκτὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῶν ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ ἐγγράφων τῶν (3544) 61, 85487) 62, 36581) 63) καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Πατρῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 893) 65 ἐγγράφου τοῦ οἱ Παλαιοημερολογηταὶ ἀποτελοῦν ἰδίαν θρησκευτικὴν Κοινωνίαν, ἀπολαύουσιν πλήρους θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ ἐκδηλώσεως διὰ τῆς λατρείας τῶν θρησκευτικῶν τῶν πεποιθήσεων καὶ αἰσθημάτων ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων, οἵτινες περιορισμοὶ συνίστανται 1) Νὰ μὴν ἀντίκειται ἡ θρησκευτικὴ δοξασία καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς λατρείας εἰς τὰ χρηστὰ ἥθη καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ 2) Νὰ μὴν ἀσχεῖται προσηλυτισμός. Τὰ δικαιώματα ἅτινα περιλαμβάνονται ἐν τῇ συνταγματικῇ ἐν-

νοίᾳ τῆς πλήρους θρησκευτικῆς ἐλευθερίας εἶναι α) ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας ἅτινα εἶναι συνάρτημα εἰς περιπτώσεις τῶν περὶ ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ ἀνάπτυξις τοῦ ἀνθρώπου (N.N. Σαρίπολος τόμος Β' σελὶς 433) Σβώλου - Βλάχου τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος τόμος Α' Σελὶς 55) 6) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας πίστεως ἥτοι τῆς ἐσωτερικῆς διαμορφώσεως τῶν σχέσεων ἐκάστου ἀνθρώπου πρὸς τὸ θεῖον, καθ' ὅσονδήποτε φρονεῖ τρόπον ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω περιορισμοὺς γ) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ἐκδηλώσεως καὶ ἐκφράσεως τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, εἴτε θρησκευτικαὶ εἴτε ἀντιθρησκευτικαὶ εἴτε ἀθεϊστικαὶ εἶναι αὗται ὑπὸ τοὺς ρηθέντας περιορισμοὺς δ) Τὸ δικαίωμα τῆς λατρείας, ἥτοι τῆς ἐκδηλώσεως τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀφοσιώσεως καὶ προσηλώσεως καθ' ὅσον ἐκάστον ἄτομον ἢ ὁμὰς ἀτόμων, νομίζει τρόπον, ὑπὸ τοὺς ρηθέντας περιορισμοὺς. ε) Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι διὰ θρησκευτικῶν σκοποῦς (N.N. Σαρίπολος Β σελ. 465 Duguit co tituonnel II σελ. 138 καὶ 144) κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συστάσεως σωματείων (παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Συντάγματος καὶ ἀρθρ. 78—107 ἀστ. Κώδικος) χωρὶς νὰ ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἄδεια τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς στ') Τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι πρὸς θρησκευτικῶν σκοποῦς, ὡς ὀρίζει τὸ ἀρθρον 10 τοῦ Συντάγματος μὴ ἀπαιτουμένης, διὰ τὰς ἐν κλειστῷ χώρῳ, εἰς ναοὺς ἢ εὐκτηρίους οἰκούς συνεδριάσεις, προηγουμένης ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, ζ) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας θρησκευτικῆς διδασκαλίας η) Τὸ δικαίωμα τῆς κοινῆς λατρείας ἥτοι, τῆς ἐλευθερίας τελέσεως τῆς λατρείας, ἥτις εἶναι πρακτικῶς σπουδαιότερα καὶ αὐτῆς ἐν τῇ θρησκείᾳ καὶ Ἐκκλησίᾳ, δοθέντος ὅτι πᾶσα θρησκεία εἰς τὴν λατρείαν τῆς ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν. (Θ. Τσάτσος σελ. 157 Σβώλου - Βλάχου Α. σελ. 69 Duguit Dr. Cont 1925 σελ. 456) ἐξ οὗ ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ καὶ δὴ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους καὶ Θ') Τὸ δικαίωμα ἀνεγέρσεως Ναῶν καὶ εὐκτηρίων Οἰκῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶναι συνέπεια τῶν δικαιωμάτων τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συνεταιρίζεσθαι διὰ θρησκευτικῶν σκοποῦς καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας ὁμαδικῆς τελέσεως τῆς λατρείας. Ἡ λειτουργία Ναοῦ εἶναι πρᾶξις λατρείας καὶ τὰ τῆς λατρείας τελοῦνται ἐλευθέρως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰ χρηστὰ ἥθη καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ δὲν ἀσχεῖται προσηλυτισμός. Ἀδεια τῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται μόνον ἢ ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ κανονισμοῦ ἀπαιτουμένη καὶ οὐδεμίᾳ ἄλλῃ (Σβώλου - Βλάχου Α. σελ. 44) Αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Α.Ν. 2200) 1940 κλπ. καθόσον ἀφορροῦν τὴν χορήγησιν ἀδείας ἀνεγέρσεως Ναῶν καὶ εὐκτηρίων θρησκευτικῶν Οἰκῶν (Πλὴν τῆς ἐπικρατοῦσης ἐκκλησίας) εἶναι ἀντισυνταγματικαί, καθ' ὅσον τεύουσιν εἰς τὴν ἀσχεσίαν ἐποπτείας τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῶν λοιπῶν «γνωστῶν» θρησκειῶν καὶ αἱρέσεων καὶ εἰς τὴν ἐμμεσον κατάργησιν τῆς πλήρους ἐλευθερίας τῆς ὁμαδικῆς λατρείας, ἀφοῦ ἡ ἀσχεσις αὐτῆς ἐν ἰδρυθησομένῳ Ναῷ θὰ ἐτέλῃ ὑπὸ τὴν αὐθαίρετον κρίσιν τῆς ἐπικρατοῦσης Ἐκκλησίας ἢ καὶ τῆς πολιτείας εἰσέτι.

Περαιτέρω αἱ Συνταγματικαὶ διατάξεις, ὀρίζουν

δτι ἡ πολιτεία εἶναι ὑπόχρεως νὰ προστατεύῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, τὴν ἐκδήλωσιν λατρείας (Σαρίπολ III σελ. 334 καὶ ἐν ὑποσημ. 2 καὶ ἴδε καὶ παραπομπές) κ.λ.π.

ὑπὸ τὰ δεδομένα ταῦτα ἐκδηλὸν ἀνακύπτει τὸ δικαίωμα τῆς γνωστῆς θρησκευτικῆς Κοινότητος τῶν Παλαιοημερολογητῶν, ὅπως προστατευθῇ ἐν τῇ ἐνασχόσει τοῦ Συναγχατικοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρως ἀσκήσεως ὁμαδικῆς λατρείας εἰς ἰδίους Ναοὺς. Ἡ προστασία δὲ ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Πολιτείας διὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς, οὗσης ἀρμοδίας διὰ τὴν ἐφραμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Συναγχατος καὶ τῶν Νόμων.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως παραγγείλῃτε ἀρμοδίως διὰ τὴν ἀποσφράγισιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Κοίμησις Θεοτόκου» Δαλαμανάρας καὶ τὴν ἀπόδοσιν τούτου εἰς τοὺς ἰδιοκτήμονας ὁπαδοὺς τοῦ Παλαιοῦ ἡμερολογίου διὰ τὴν τέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν των καθήκοντων.

Εὐτολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Χ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Γίνεται μνεῖα ὅτι ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τούτου ἐγγράφου, εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ἡμῶν.

Παρά τὰς ὡς ἄνω ἐνεργείας καὶ παρὰ τὰ σχετικά ἔγγραφα τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης πρὸς τοὺς κ.κ. εἰσαγγελεῖς Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίου, καὶ ἐπεὶ καθυστερεῖτο ἡ ἀποσφράγισις τῶν ἐναφερομένων Ἱερῶν Ναῶν ὁ δουλευτὴς κ. Τομαρᾶς ἀπέστειλε τὸ ἀπὸ 19-10-66 τηλεγράφημα πρὸς τὸ Ὑπ. Δικαιοσύνης, ἔχον οὕτω:

«Παραπονοῦμαι διότι ἀπὸ παρελθόντος Μαΐου καθυστερεῖται τὸ ἀνοιγμὰ δύο (2) Ἱερῶν Ναῶν Παλαιοημερολογητῶν Ἅγιος Στέφανος εἰς Βαθὺ Αἰλίδος Χαλκίδος καὶ Εὐαγγελιστρίας εἰς Δαλαμανάρα Ἀργολίδος παρὰ τὰ σχετικά ἔγγραφα σας, πρὸς τοὺς ἀρμοδίους κ.κ. Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίου».

Βουλευτὴς Ἀττικῆς
Ε. ΤΟΜΑΡΑΣ

Ὅποτε μετὰ τὰς ὡς ἄνω ἐνεργείας, ὁ Ἱ. Ναὸς τῆς Κοιμήσεως ἀπεσφραγίσθη.

Τέλος ὁ Ἅγιος Πρόεδρος, ἀναφερόμενος εἰς τὴν σημερινὴν Διοίκησιν τῆς ΠΘΕΟΚ, ἐξ ἀφορμῆς αἰτήσεως, κοινοποιηθείσης τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἱκανῶν εὐυπολήπτων μελῶν τῆς ὁργανώσεως, δι' ἧς αἰτοῦσι τὴν διενέργειαν κανονικῶν ἐκλογῶν, πρὸς ἀποκατάστασιν ὁμαλῶν σχέσεων πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπιδεικνυομένης ἀπειθείας ταύτης πρὸς τὴν πνευματικὴν Ἡγεσίαν τῆς Ἐκκλησίας, παραβλάπτουσα, ποικιλοτρόπως τὸ ἔργον τῆς, μὴ ἐφαρμόσασα οὐδὲ τὴν προελθοῦσαν τελευταίαν ἔγγραφον συμφωνίαν, ἣτις ἐγένετο, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου χάριν τῆς Ἀγάπης καὶ Ὁμονοίας εἶπεν χαρακτηριστικῶς ὅτι, «ἐπιδίωξις τῆς σημερινῆς Διοική-

σεως ΠΘΕΟΚ, ἣτις ἐξελέγη, ὑπὸ ὀλιγαριθμῶν μελῶν, ὑποτακτικῶν πρὸς αὐτήν, ἀγνοήσασα σκοπίμως πλείστους παλαιμάχους ἀδελφούς εἶναι ὄχι μόνον ἡ ἀξίωσις τῶν μελῶν αὐτῆς νὰ φαίρωνται ὡς μοναδικοὶ ἐκπρόσωποι τῶν Παλ(τῶν), ὡς τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐσχάτως ἀποσταλθεῖσαν πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον «ἀνοικτὴν ἐπιστολήν», ἐξ ἀφορμῆς τῆς παρουσίας κληρικολαϊκῆς Συνάξεως, ἀλλὰ καὶ ἡ πρόθεσις ταύτης νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν Πνευματικὴν Ἡγεσίαν εἰς καὶ καθήκοντά της, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κατωτέρω τηλεγραφήματος. κατὰ πιστὴν ἀντιγραφὴν.

Ἀρχιεπίσκοπον ΓΟΧ Αὐξέντιον

Κάνιγγος 32 ἐνταῦθα

Πληροφορηθέντες σύγκλησιν Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου ἐρήμην ΠΘΕΟΚ ἐχούσης ἐκ παραδόσεως δικαιώματα πρωτοβουλίας. Διὰ ταύτην διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως διὰ τοῦτο ἐφιστώντες προσοχὴν ἐπὶ ἀπροσμετρήτων εὐθυνῶν ὑμῶν δηλοῦντες ὅτι θὰ μεταχειρισθῶμεν πᾶν θεμιτὸν μέσον διὰ προστασίαν κεκτημένων δικαιωμάτων ἡμῶν τε καὶ μαρτυρικοῦ λαοῦ. ☒

Πρόεδρος Ζούλιας

Τὰ μέλη ἡ: Ἀπόστολος Τζοάνος, Γεώργ. Σαράνης Δημ. Κοντιζᾶς, Σοφ. Ἀναστασιάδης, Ἀγγελος Ἀγγελόπουλος, Θεόδ. Δυνεσης, Δημοσθ. Γαζίκος, Γεώργ. Μπουρνούσουδης, Γεώργ. Νταμπανλῆς, Κωνστ. Κόμνιος.

Ἀνέφερεν δε, ὡς παράδειγμα, τὴν κατάληψιν ὑπ' αὐτῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Κυψέλης, καὶ τὴν ἀποπομπὴν τοῦ ἱερέως π. Γεωργίου Κοκκάλα, ὅστις ἀπεστάλη, ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπουσιάζοντος Ἀρχ. π. Νήφωνος Ἀστυφίδη. Τοῦτο διεβεβαίωσεν εἰς τὴν Σύναξιν καὶ ὁ παρευρισκόμενος, ὡς ἄνω ἱερεὺς.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὠμίλησαν πολλοὶ ἀδελφοὶ ἐκπρόσωποι Ἱ. Ναῶν.

Μετὰ ταῦτα ἡ σύναξις, διὰ βοῆς ἐνέκρινε τὸ κάτωθι ψήφισμα, τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη πρὸς τὴν σημερινὴν Διοίκησιν τῆς ΠΘΕΟΚ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Κληρικολαϊκὴ Σύναξις τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ, ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν ἱερέων καὶ ἀντιπροσώπων Ναῶν καὶ Παραρτημάτων τῆς Ἑλλάδος συνελθοῦσα δὲ κατὰ τὴν 21/10/3/11-1966 ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου (Καρελᾶ Ἀττικῆς) πρὸς ἀνασκόπησιν τῆς γενικῆς καταστάσεως καὶ λήψιν ἐνδεδειγμένων ἀποφάσεων, διεπίστωσε, μετὰξὺ ἄλλων καὶ τὰ κάτωθι, ἐξ ἀφορμῆς αἰτήσεως εὐυπολήπτων λαϊ-

1. Όμιλεῖ ὁ ἐκπρόσωπος Θεσσαλονίκης κ. Π. Βασιλειάδης

2. Διακρίνονται οἱ ἐκπρόσωποι Βόλου, Πρόεδρος κ. Α. Τασούδης καὶ Γεν. Γραμ. Β. Κούριας

3. Όμιλεῖ ὁ ἐκπρόσωπος Θεσσαλονίκης κ. Α. Παπαδόπουλος

4. Όμιλεϊ ὁ ἐκπρόσωπος Βερ-
δικούσης Πρόεδρος κ. Δ. Μη-
λιώνης

5. Όμιλεϊ ὁ ἐκπρόσωπος Λα-
μίας κ. Δ. Καρκάνης

6. Όμιλεϊ ὁ ἐκπρόσωπος Στυ-
λίδος πρόεδρος κ. Π. Πολυζώης

κὼν κοινοποιηθείσης τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἐγγράφου διαμαρτυρίας πρὸς Δ.Σ. τῆς ΠΘΕΟΚ ἐκ προφορικῶν ἐξηγήσεων.

1. Ἡ παροῦσα Διοίκησις τῆς ΠΘΕΟΚ ἐνήργησε κατὰ τρόπον ἀπροκαλύπτως μεροληπτικόν, ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν πάσῃ θυσίᾳ ἐπανεκλογὴν τῆς. Οὕτω κατὰ τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν αὐτῆς ἠγνόησε σκοπίμως ἀρκετοὺς ἀδελφούς, πολυτίμους ὑπηρεσίας προσενεγκόντας καὶ μέλη ἀπὸ μακροῦ ὑπάρχοντα τῆς ἐν λόγω ὀργανώσεως. Ἐκάλεσε εὐαρίθμους τινὰς ὑποτακτικούς τῆς καὶ δι' αὐτῶν ἐνήργησεν ἀμαρτωλὰς ἀρχαιρεσίας. Οὕτω τὴν ἐκ 1.500 μελῶν δύναμιν τῆς ὀργανώσεως περιώρισε εἰς τὰ 80.

Κατόπιν αὐτοῦ ἡ παροῦσα Διοίκησις τῆς ΠΘΕΟΚ ἐκπροσωπεῖ ἑαυτὴν μόνον.

2. Ἐξακολουθεῖ ἡ οὕτως πῶς συσταθεῖσα Διοίκησις νὰ παρέχῃ ἀφορμὰς καὶ νὰ ἐκδηλώνῃ ἀπειθεῖαν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, παραβλάπτουσα ἔργῳ καὶ λόγῳ τὸ ἔργον τῆς.

3) Ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 644)13-26 Ιρ-64 Ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς τῆς διάκειται εὐμένως πρὸς τὴν Μασονίαν, ἀναλαμβάνουσα τὴν ὑπεράσπισιν καὶ προβολὴν ἀτόμων ἀποδεδειγμένων Μασόνων.

Κ α τ ἄ τ α ὁ τ α

Καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὁμοιοῦς καὶ τῆς ἀγάπης ἐκφράζομεν τὴν φιλαδέλφον εὐχήν, ὅπως ἡ παροῦσα Διοίκησις παραιτηθῇ, διενεργηθῶσιν κανονικαὶ καὶ τίμιαι ἐκλογαὶ καὶ ἀποκατασταθῶσιν ὁμαλαὶ καὶ κανονικαὶ σχέσεις πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἐν τῷ πλασίῳ τῆς τελευταίας συμφωνίας. Ἄλλως δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναγνωρίζωμεν εἰς τὴν ἐν λόγω Διοίκησιν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν δυνάμεων ἡμῶν.

Ἀναγνωσθὲν ἐπεκυρώθη ὁμοφώνως διὰ βοῆς.

Ἡ Κληρικολαϊκὴ Σύναξις, περαιώσασα τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἀπεφάσισεν:

1) Τὴν συγκρότησιν μεγάλης ἐπιτροπῆς, ἣτις θὰ ἀποτελεῖται ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀντιπροσώπων ἀπάντων τῶν ἱερῶν Ναῶν τῆς ἐπικρατείας, ἣτις ἐφεξῆς θὰ συγκαλεῖται κατ' ἔτος μὲν τακτικῶς, ὁσάκις δὲ παρίσταται ἀνάγκη ἐκτάκτως, πρὸς λήψιν ἀποφάσεων, ἐπὶ τῶν ἀφορῶντων τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα ζητημάτων.

2) Τὴν συγκρότησιν ἐτέρας ἐπιτροπῆς προταθείσης ὑπὸ τῆς Συνάξεως καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κάτωθι:

α) Πανοσ. τον Ἀρχ. κ. κ. Θεόφιλον Τσίρμπαν

β) Ἀρχ. Σπυρίδωνα Ἐρμογέους.

1.— Παν. Βασιλειάδην, Κανάρη 11 Θεσ) νίκη

2.— Ἀν. Τασούδην, Δημ. Γεωργιάδου 135 Βόλον

3.— Ἀντ. Θεοδοριάδην, Λάππα 7 Λάρισα

4.— Νικ. Στεφανίδην, Σερδάρη 15 Καβάλα

5.— Δημ. Δαρκάνην, Βασακάρη 32 Λαμία

6.— Παν. Πολυζῶν, Ἱ. Ν. Εὐαγγελιστρίας Στυλίδας

7.— Δημ. Μηλιώτην, Βερδικούσα Ἐλασσόνας

8.— Στ. Καραμῆτσον, Πλατάνων Κηφισιά

9.— Γεώργ. Πουλαντζακίδην, Ἀθήρων 21 Κορυδαλλὸν

10.— Νικ. Μενεγάτον Μηδείας Περισσοῦν

11.— Λάζ. Παπαδόπουλον, Κατάνδρου 101 Θεσ) νίκη

12.— Κων. Τούτουζαν, Πυρὶ Θηβῶν

13.— Ἰωάν. Ἠλιάδην, Ἱ. Ν. Γεν. Θεοτόκου Σέρρας

14.— Γεώργ. Γκούμαν Πειραιᾶ

ἣτις συνερχομένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συνάξεως, θέλει συζητήσῃ μετὰ τῆς Διοέσεως τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ὁμαλῶν σχέσεων αὐτῆς μετὰ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

3) Τέλος ἡ Σύναξις ἐξουσιοδοτεῖ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὅπως συγκροτήσῃ ἐν καιρῷ ἐπιτροπὴν, ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐνώσεως τῶν ἀδελφῶν, τῶν ἀκολουθούντων τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον, ἐπὶ τῇ βάσει, πάντοτε, τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων.

ΣΧΟΛΙΑ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Παρασκευὴ 11) 11) 66

Ἡ Σύνοδος ἀσχολεῖται ἐπίσης μὲ τὸ θέμα τῆς ἐγκυρότητος τῶν Ἱεροπραξιῶν τῶν Παλαιοσημερολογιτῶν ἱερέων ἐξ ἀφορμῆς ἐρωτήσεως τοῦ Βουλευτοῦ κ. Τομαρά.

ΕΘΝΟΣ

Τρίτη 1) 11) 66

Κατὰ τὰς Παλαιότερας ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας οἱ Ἱεροπραξίαι ποῦ ἐγίναν ἀπὸ κληρικοὺς Παλαιοσημερολογίτες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν χειροτονηθῇ ἀπὸ Κανονικοὺς Ἐπισκόπους, εἶναι ἔγκυρες.

ΤΑ ΝΕΑ

Παρασκευὴ 11) 11) 66

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεζήτησε τὸ αἶτημα τῶν Παλαιοσημερολογιτῶν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν Ἱεροπραξιῶν τῶν. Μετὰ τὰς σχετικὰς εἰσηγήσεις τῶν μητροπολιτῶν, Γόρτυνος, Διδυμοτείχου, καὶ Γρεβενῶν, ἀπεφασίσθη, ὅπως τὸ θέμα συζητηθῇ λόγῳ ἀρμοδιότητος εἰς τὴν Ἱεραρχίαν. Προηγουμένως ὁ Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ὀλίγη στοργὴ καὶ ἀγάπη εἰς τοὺς Παλαιοσημερολογίτας, ἐτόνισε δὲ ὅτι οἱ χιλιασταὶ ὀργῶνουν ἀσύδοτοι ὁλόκληρην τὴν χώραν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Παρασκευὴ 11) 11) 66

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὴν 5ην σελίδα καὶ εἰς τὴν 26 σειρὰν τῆς ἀριστερᾶς στήλης δέον ὅπως ἀναγνωσθῇ:

Ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γ.Φ.Τ. περιελθόντα ἀκίνητα, τὰ ὁποῖα ἀνάλυτικῶς ἀνέφερε, εἶπε τὰ ἑξῆς.

Ἀρ. Πρωτ. 560

Ἀθῆναι τῇ 20 Νοεμβρίου 1966

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

Π ρ ὶ σ

Τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε, Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Συνοδικοί.

Ἴσως ξενισθῆτε ἐκ τοῦ παρόντος κειμένου, ἀπευθυνομένου ὑμῖν, παρ' ἐκείνων, τοὺς ὁποίους θεωρεῖτε «πείσμονας» καὶ «ταραξίας» καὶ τῶν ὁποίων τινὲς τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν, ἐζήτησαν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ πίνακι.

Ἡ εἰλικρινὴς ὁμως ἀγάπη, τὴν ὁποίαν ἐπιτάσσει εἰς ὅλους ὁ Θεὸς τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ καὶ τὴν ὁποίαν τρέφομεν ἀδικοφιλονικήτως πρὸς ὅλους ὑμᾶς, λησμονοῦντες τὰς καθ' ἡμῶν πικρὰς ὑμῶν κρίσεις καὶ σκληρὰς ἐνεργείας, ἐτι δὲ καὶ ἡ ἐπιθυμία ἡμῶν νὰ διευκολύνωμεν μίαν ἀμοιβαίαν προσέγγισιν, ἐξ ἧς ἡ Ἐκκλησία θὰ ὠφεληθῇ καὶ θὰ χαρῇ, καὶ μόνον ὁ διάβολος καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ λυπηθῶσιν, ἤγαγον ἡμᾶς εἰς τὴν σκέψιν νὰ ἀπευθυνθῶμεν ὑμῖν.

I. Εἰς ὅλους ὑμᾶς θὰ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμισις ἐγένετο ἀντικανονικῶς, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἡ ἐν συνειδήσει ἀντίδρασις τῶν συντηρητικῶν χριστιανῶν καὶ ἡ σθεναρὰ τούτων διαμαρτυρία. Ἀρκετοὶ ἐκ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐπεκρότησαν τὴν διαμαρτυρίαν αὐτὴν καὶ μερικοὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐνταχθῶσιν εἰς τοὺς ἐνισταμένους, ἵνα τὴν θέσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶς ἐνισχύσωσιν. Ἐκ τούτων μνημονεύομεν τοὺς ἀειμνήστους πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομον, Δημητριάδος Γερμανόν, Κασσανδρείας Εἰρηναῖον κ.ἄ.

II. Ἡ μετὰ ταῦτα ἐπελθοῦσα πόλωσις καὶ διάστασις, ἡ προσεγγίσασα τὰ ὅρια τοῦ φανατισμοῦ, ὀφείλεται ἐν πολλοῖς, εἰς τὴν σκληρότητα τῶν ἀστυνομικῶν μέτρων, ἅτινα ἔλαβεν κατὰ καιροὺς ἡ Ἱεραρχία, καὶ τὰ ὁποῖα ἐκάκισαν ἀρκετοὶ Ἀρχιερεῖς, ἐν οἷς μνημονεύομεν τὸν ἀείμνηστον πρ. Νευροκοπίου Γεώργιον Παπαγεωργιάδην, ὡς καὶ τὸν ἀείμνηστον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Δωρόθεον.

III. Ἡ τακτικὴ τῶν ἀστυνομικῶν μέτρων τὸν μὲν ζῆλον τῶν ἀγωνιζομένων διὰ τὰς παραδόσεις καὶ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἐπηύξησεν, τὸ κῦρος ὁμως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέπεσεν, ὥστε νὰ συσταθῇ Αὐτῇ παρὰ ξένων Ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡ ἐν ἀγάπῃ μόνον προσέγγισις πρὸς τοὺς παλαιοημερολογίτας. Γνωσταὶ αἱ ἐνεργεῖαι, ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Χριστοφόρου, ὡς καὶ οἱ νυγμοὶ τῶν Σλαβικῶν Ἐκκλησιῶν.

IV. Καιρὸς, ὅθεν, νὰ ταμῇ ὁδὸς εἰρήνης καὶ κατανοήσεως εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ Παλαιοημερολογητικοῦ προβλήματος. Οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας πολλοί· τὰ νέφη ζοφερά· τὸ κλίμα ἀντιθηροσκευτικὸν καὶ ὕλιστικόν. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν ἡ ἀξιοποίησις τῶν συντηρητικῶν στοιχείων τῆς πατριδος μας. Ὁ λαὸς καὶ ὁ κληρὸς τῶν παλαιοημερολογιτῶν διακατέχονται ἀπὸ πνεῦμα αὐταπαρνήσεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὰ ἱερὰ τῆς ἐκκλησίας θέσμιμα, διεμόρφωσαν δὲ συνείδησιν ἐπαγρυπνήσεως ἐπὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Ὁρθοδοξίας. Διὰ τοῦτο λοιπὸν νὰ μὴ ἀξιοποιηθῶσιν;

V. Τὸ κανονικώτερον σχῆμα τῆς ἀξιοποιήσεως θὰ εἶναι ἡ ἐπάνοδος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐορτολογιακὸν καθεστῶς, τὸ πρὸ τῆς ἐπαράτου μεταρρυθμίσεως, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ πνεῦμα τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ ἱεροὶ Κανόνες. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γεννήσεται, αὐτομάτως, μία ποίμνη καὶ αἴρονται ἅπασαι αἱ δυσμενεῖς συνέπειαι ἐκ τῆς παρατάσεως τῆς ἐκκρεμότητος.

VI. Ἐν ἀδυναμίᾳ τῆς λύσεως αὐτῆς, ἣτις θὰ ἐνηρμόνιζε τὰς ἑλληνοφώνους Ἐκκλησίας τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς τὰς ἑτεροφώνους, θεωροῦμεν σκόπιμον, ὅπως ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος ἀποδεχθῇ τὴν κατοχύρωσιν, ἐξ ἐπόψεως νομικῆς, τῶν Παλαιοημερολογιτῶν. Οὕτω νὰ θεωρήσῃ ὡς ἐγκύρους τὰς ὑπὸ παλαιοημερολογιτῶν κληρικῶν τελουμένας ἱεροπραξίας, πρᾶγμα ἄλλωστε, ὅπερ ἐν τῇ πράξει ἀποδέχεται, ἐφ' ὅσον ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους της τοὺς δύο ἐπισκόπους τοὺς ἐκ παλαιοημερολογιτῶν, καὶ ἐφ' ὅσον ἐπικοινωνεῖ μὲ Ἐκκλησίας τηρούσας τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, πρὸς τί νὰ ἀντιδρᾷ πεισμόνως εἰς μίαν θέσιν δικαίαν; Ἡ λύσις αὕτη, πέραν τοῦ γεγονότος τοῦ σεβασμοῦ τῆς κοινωνικῆς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ ὄνειρον ἔγινε πραγματικότης. Καὶ ἡ χαρά μας εἶναι μεγάλη, διότι ὁ Ἱερὸς ἡμῶν ἄγων ἀπέκτησε ἤδη ἰδικόν του **Τυπογραφεῖον καὶ μικρὸν πιεστήριον.**

Αὐτὸ ἐρχόμεθα νὰ ἀνακοινώσωμεν διὰ τοῦ παρόντος εἰς τὸν ἀγωνιζόμενον κληρὸν καὶ λαόν μας διὰ νὰ ποιήσωμεν αὐτοὺς κοινωνοὺς τῆς χαρᾶς μας.

Τὸ παρὸν φύλλον τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι τὸ δεύτερον κατὰ σειράν ἐντυπον προϊόν τοῦ τυπογραφείου μας. Εὐελπιστοῦμεν ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου μὲ ἐξησκημένον προσώπικόν, θὰ ἐκτυποῦνται ὄχι μόνον ἡ ἡμερὶς ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα ἐντυπα πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Διευθυντὴς καὶ ὑποδιευθυντὴς τοῦ τυπογραφείου διωρίσθησαν οἱ πεπειραμένοι 1) Ἀρχιμ. Εὐγένιος Στεργιογιάννης καὶ 2) Κλεόπας Μοναχός.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱ. Συνόδου)

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

ὑπὸ τοῦ Σεβ. Σαλαμίνος κ.κ. Γερωντίου ἐτελέθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Λαρίσης τὴν 19.9.66.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Ἀπευθύνομεν εὐχαριστίας καὶ ἐποίνους πρὸς τοὺς ὁποσδήποτε ἐπιδείξαν αὐτὴν ἐνδιαφέρον ἀδελφούς μας πρὸς τὸν βορέως ἀσθενοῦντα Σεβασμ. Ἐπίσκοπόν Μαγνησίας κ.κ. Χρυσόστομον. Ὡσαύτως καὶ πρὸς τὴν ἀπελθοῦσαν Διοίκησιν τοῦ παρ' ἡμῖν Παραρτήματος Γ.Ο.Χ.

Ὁ Πρόεδρος : Ἀναστάσιος Τασοῦδης

Ὁ Γραμματεὺς : Βασίλ. Κούριας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ὑπὸ τοῦ παλαιμάχου ἀγωνιστοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀρχιμ. Νεοφύτου Καλαφούντη ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε πολυσέλιδον βιβλίον ἡ «Ἱερὰ ἐξομολόγησις», μὲ διαφόρους ἄλλας εὐχὰς καὶ τὸ ταξίδιον εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ὁ ἐκδότης προσέφερε ὑπὲρ τοῦ οἰκοτροφείου δωρεὰν 200 βιβλία, πωλούμενα πρὸς 5 δρχ. ἕκαστον, εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
ὑπεύθυνος συντάξεως Γεώργιος Κόττης
Κάνιγγος 32 - Ἀθῆναι 147

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ:	Ἑξάμηνος δραχμᾶς	15.—
»	Ἑτησίᾳ	30.—
Ἐξωτερικοῦ:	Ἑξάμηνος δολλάρια	2
»	Ἑτησίᾳ	4
Τιμὴ Φύλλου δρχ.		1

ἀξιοπρεπείας τῶν λαϊκῶν, δίδει καὶ τὴν ἀφορμὴν μιᾶς προσεγγίσεως ἀγάπης.

VII. Ἐν συνεχείᾳ σωφρόνως καὶ πρακτικῶς σκεπτομένη ἡ Σεπτὴ Ἱεραρχία θὰ ἠδύνατο διὰ μέσου τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων, νὰ καταστήσῃ τὴν Σύνοδον τῶν παλαιοημερολογιτῶν Ἐπισκόπων ὑπεύθυνον Ἡγεσίαν, ὥστε νὰ ἀποτραπῇ πᾶσα ἐκτροπὴ καὶ ἐκμετάλλευσις τοῦ πληρώματος τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

Μακαριώτατε, Σεμασμιώτατοι Ἱεράρχαι.

Ὀλίγη καλὴ θέλησις θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἐπιμάχου ζητήματος, ὅ,τι δὲν ἠδυνήθη νὰ προσφέρῃ ὁ χρόνος καὶ ἡ βία.

Ἡμεῖς ἐμμένομεν εἰς τὴν παρελάβομεν ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας.

Πέραν αὐτοῦ ἀγαπῶμεν καὶ ἐκτιμῶμεν εὐλικρινῶς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τῆς πατρίδος μας, εἰς αἷς διαβιβάζομεν μήνυμα ἀγάπης καὶ εἰρήνης πρὸς τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπαισίων βρυκολάκων τῆς κολάσεως, οἱ ὅποιοι ἐπιδιώκουν τὴν κατάλυσιν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ τύχωμεν κατανοήσεως καὶ διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης.

Ἀρχ)πος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ